

I vejledningsudkastene er der lagt vægt på at beskrive, hvordan man – ud fra de grænseværdier, der gælder for vandkvalitetsmålsætningerne – i konkrete tilfælde kan beregne de maksimalt tilladelige udledningsmængder eller koncentrationer. Derved etableres en kobling mellem recipientkvalitetsplanlægningen på den ene side og spildevandsplanlægningen og udledningstilladelserne på den anden side.«

Spørgsmål (ad § 72, stk. 2):

Ministeren bedes redegøre for, hvad der nærmere forstås ved »særlige grunde«.

Svar:

Som det fremgår af lovforslagets bemærkninger til nr. 31 (§ 72, stk. 2) er der kun foretaget den ændring i forhold til den gældende § 72, stk. 2, at det nu er klargjort, at miljøstyrelsen som klagemyndighed kan kræve, at en afgørelse, som træffes af miljøstyrelsen, skal efterkommes uanset anke, således som de kommunale myndigheder i dag har mulighed for efter miljøbeskyttelsesloven.

De særlige grunde, der omtales i forslaget, er derfor de samme som hidtil.

Reglen skal ses på baggrund af, at miljøbeskyttelsesloven generelt bestemmer, at klage har opsættende virkning for et påbud eller forbud. Når man har valgt dette princip, hænger det sammen med, at opfyldelsen af de fleste påbud eller forbud, der meddeles af miljømyndighederne, kan afvente en ankesagsbehandling, uden at formålet med afgørelsen derved forspildes, og uden at der derved opstår egentlige sundhedsskader som følge af, at afgørelsens efterkommelse udskydes, indtil klagemyndighederne har behandlet sagen.

Reglen om opsættende virkning ved klage over påbud og forbud skal således hindre, at virksomheden tvinges til at efterkomme en økonomisk byrdefuld afgørelse, der eventuelt senere ændres eller ophæves af ankemyndighederne.

Som modstykke til denne regel er det imidlertid nødvendigt, at myndighederne i særlige tilfælde kan forlange, at afgørelser efterkommes straks og uanset klage. Udtrykket »særlige grunde« påpeger over for myndighederne, at det er en undtagelsesregel, der kun kan anvendes i de tilfælde, hvor hensy-

net til miljøet og sundheden vejer tungere end hensynet til den retsbeskyttelse, som virksomhedens ankeadgang er udtryk for.

Som eksempel på »særlige grunde« kan nævnes, at forureningen fra en virksomhed giver anledning til akut sundhedsfare, eller forhold, der kan sidestilles hermed, f.eks. gennem en forurening eller forgiftning af grundvandet.

Tilsvarende kan undtagelsesreglen bringes i anvendelse ved en forurening af et vandløb, uanset at der ikke kan påvises en akut sundhedsfare, såfremt det må befrygtes, at forureningen først på lang sigt kan afhjælpes, hvis efterkommelse af afgørelsen skal afvente en klagesagsbehandling, f.eks. ved forurening med ikke bionedbrydelige stoffer eller forurening i et omfang, der medfører fiskedød.

Endvidere kan reglen anvendes over for risikobetonede virksomheder, f.eks. som følge af betydelige driftsuheld, i forbindelse med et midlertidigt forbud mod drift, der skal efterkommes, indtil virksomheden har godtgjort, at de sikkerhedsmæssige forhold på virksomheden ikke er blevet forringet som følge af uheldet.

Såfremt det i forbindelse med et påbud eller forbud er bestemt, at afgørelsen skal følges uanset klage, og denne afgørelse påklages til miljøstyrelsen eller miljøankenævnet, vil disse efter fast praksis træffe afgørelse herom, så snart afgørelsen er indbragt for en af disse myndigheder.

Spørgsmål:

Ministeren bedes tydeliggøre de betingelser, der skal være til stede for, at formanden for miljøankenævnet i særlige tilfælde kan træffe afgørelser på nævnets vegne.

Svar:

I bemærkningerne til forslaget til ny § 79, stk. 3, og i mit svar på spørgsmål 37 har jeg angivet, i hvilke situationer den ny bestemmelse tænkes anvendt. Jeg kan præcisere disse eksempler således:

Betingelsen for, at formanden eller dennes stedfortræder kan træffe afgørelser på nævnets vegne, er, at det er helt klart, at der ikke er behov for de sagkyndiges bistand. Denne vurdering kan foretages af formanden eller dennes stedfortræder.